

РЕШЕНИЕ

№ 36563

гр. София, 06.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 23.09.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Биляна Кирилова, като разгледа дело номер **167** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и е образувано по жалба на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] (офис К.), представлявано от С. А. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт (РАПРА) № П-22221024146801-003-001 от 19.08.2024 г., издадени от М. А. К. - Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден и изменен с решение на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. (Дирекция ОДОП С.) при Централно управление на Национална агенция за приходите № 1417 от 24.10.2024 г., в частите, с които на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД са определени допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. и съответните лихви за забава, допълнителни задължения за ДДС по ЗДДС за данъчен период м. 12.2021 г. и м. 04.2023 г. и съответните лихви за забава и допълнителни задължения за лихви за забава за невнесен ДДС за данъчен период м.08.2023 г. Твърди се в жалбата, че издаденият на дружеството РА в посочените части е незаконосъобразен. Сочи се, че неправилно с РА е отказано право на приспадане в ГДД по ЗКПО за 2021 г. на данъчна загуба в размер на 108 361,30 лева, тъй като дружеството е декларирало загуби за финансовите 2019 г. и 2020 г., които предхождат финансовата 2021 г. с по-малко от 5 години и са

непосредствено преди нея. Твърди се, че неправилно е увеличен финансовият резултат на дружеството по ЗКПО за 2021 г. със сумата от 7 200 лева във връзка с издадени от „Тиризис“ ЕООД фактури за наем, излагат се съображения, че наетият от оспорващото дружество апартамент е бил използван за икономическата дейност на дружеството, а именно за шоу рум, в който са изложени продаваните от дружеството модели на обзавеждане, не са отчитани комунални разходи за процесния апартамент, тъй като такива разходи не са правени или са правени в малки размери, а издаваните фактури за ток и вода са на името на наемодателя. Във връзка с издадените на дружеството фактури от „Неви Ексим“ ЕООД и „Холден ДСВ 2022“ ЕООД през 2022 г. се твърди, че дружеството е допуснало техническа грешка, фактурите са от данъчни периоди м.01, м.03 и м.11.2022 г. – тогава са издадени и тогава са реализирани доставките от процесните доставчици, включени са в отчетните регистри на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД по ЗДДС за съответните месеци на издаването им, отразени са в дневника за покупки на дружеството със знак минус през данъчен период август 2023 г., с което дружеството се е задължило да върне ползвания данъчен кредит през 2022 г., като след установяване на допуснатата грешка процесните фактури са включени отново и е ползван по тях данъчен кредит през месец септември 2023 г. Твърди се, че при наличие на такава грешка не възниква и задължение за заплащане на лихви. Искане се отменя на РА в оспорените части.

В съдебно заседание, оспорващото дружество, чрез процесуалния си представител по пълномощие надлежно упълномощен адвокат, поддържа жалбата по съображенията, изложени в същата. Претендира се присъждане на направените по делото разноски съгласно списък, който се представя.

Ответникът Директорът на Дирекция ОДОП С., в съдебно заседание, оспорва жалбата, чрез процесуален представител по пълномощие надлежно упълномощен юрисконсулт. Изразява становище, с което поддържа констатациите и правните доводи в оспорения ревизионен акт (РА) по мотиви, изложени в потвърдителното решение на Директор на Дирекция ОДОП С.. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер съгласно Наредбата за минималните възнаграждения за адвокатска работа върху материалния интерес по делото.

Съдът, след като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221024000068-020-001/08.01.2024 г., издадена от М. А. К. - Н., на длъжност Началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, връчена на ревизираното лице по електронен път на 09.01.2024 г. съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ на л. 23 от делото, е възложено извършване на ревизия на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД за установяване на задълженията на дружеството за корпоративен данък за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. и за ДДС за данъчни периоди от 01.11.2021 г. до 28.02.2023 г. от органи по приходите Г. С. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и К. А. П., на длъжност Главен инспектор по приходите, в тримесечен срок, считано от датата на връчване на ЗВР. Със Заповеди за изменение на Заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22221024000068-020-002 от 22.02.2024 г. и № Р-22221024000068-020-003 от 05.04.2024 г., връчени по електронен път на 23.02.2024 г. и на 07.05.2024 г., е разширен обхватът на ревизирания период за установяване задълженията на дружеството за ДДС и за данъчни периоди от

01.03.2023 г. до 31.08.2023 г., като срокът на ревизията е удължен до 09.05.2024 г.

В хода на ревизията с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното лице са извършени редица процесуални действия, които подробно са описани в констативната част на изготвения ревизионен доклад (РД), неразделна част от ревизионния акт (РА) по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК. С цел събиране на доказателства и установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице (ИПДПОЗД) № Р-22221024000068-040-001 от 23.01.2024 г. и № Р-22221024000068-040-002/07.03.2024 г. В отговор са представени оборотни ведомости, извлечения от счетоводни сметки, фактури, договори, банкови извлечения и други, описани подробно в констативната част на РД. На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „НЕВИ ЕКСИМ“ ЕООД и „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД. С Протокол № Р-22221024000068-П.-001 от 20.05.2024 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена ревизия на дружеството, приключила с РА № Р-22002222001292-091-001 от 21.11.2022 г. С Протокол № 1957568 от 20.05.2024 г. са присъединени документи, представени от „НЕВИ ЕКСИМ“ ЕООД. С Протокол № 1957566 от 09.05.2024 г. е обективизирано посещение в офиса на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД за проверка на първични счетоводни, търговски и банкови документи.

За резултатите от ревизионното производство е съставен ревизионен доклад (РД) № Р -22221024000068-092-001 от 23.05.2024 г., връчен по електронен път на ревизираното лице на 23.05.2024 г. съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ на л. 55 от делото. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт (РА) № Р-22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г., издаден от М. А. К. - Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, връчен по електронен път на ревизираното лице на 05.08.2024 г. съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ на л. 63 от делото (РА).

Издаденият на оспорващото дружество Ревизионен акт (РА) № Р-22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г. е обжалван по административен ред в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК в частите, с които на дружеството са определени допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. и съответните лихви за забава, допълнителни задължения за ДДС по ЗДДС за данъчен период м. 12.2021 г. и м. 04.2023 г. и съответните лихви за забава и допълнителни задължения за лихви за забава за невнесен ДДС за данъчен период м.08.2023 г. В останалата част РА не е обжалван и е влязъл в законна сила.

РА е поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт (РАПРА) № П-22221024146801-003-001 от 19.08.2024 г., издаден от М. А. К. - Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, връчен на ревизираното лице по електронен път на 19.08.2024 г. съгласно удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС „Контрол“ на л. 69 от делото. С РАПРА са поправени грешки, изразяващи се в неотразени внесени суми от задълженото лице за корпоративен данък за 2021 г. в размер на 1 400 лева (неотразена като платена в колона 8) и за ДДС за м.12.2021 г. в

размер на 8 600 лева (неотразена като платена в колона 8) и неправилно посочване на внесена сума за ДДС за данъчен период м.05.2023 г. (внесената сума е в размер на 682,39 лева, а не както е отразено в колона 8 - 1 535,96 лева), в резултат на което допълнително установените задължения на дружеството са намалени като размер ведно със съответните лихви, РАПРА касае извършена промяна в разчетната част на задълженията – сумите за ефективно внасяне, които са променени в посока намаление, както и начислените лихви. РАПРА не е обжалван самостоятелно или с РА, поради което е влязъл в законна сила.

С Решение № 1417 от 24.10.2024 г. Директорът на Дирекция ОДОП С. е потвърдил РА в оспорените части на установените задължения за корпоративен данък по ЗПО за данъчен период 2021 г. ведно със съответните лихви за забава, начислените лихви за данъчен период м.12.2021 г. и за данъчен период м.08.2023 г. и е изменил РА в частта на установените задължения за ДДС по ЗДДС за данъчен период м.04.2023 г., като установеният резултат е определен на ДДС за внасяне в размер на 2 372,64 лева със съответните лихви за забава в размер на 229,62 лева. Решението е връчено на дружеството на 25.10.2024 г. видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път (л. 11 от делото). Жалбата, във връзка с която е образувано настоящото производство, е подадена чрез Директора на Дирекция ОДОП С. до Административен съд София-град на 08.11.2024 г.

За данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е подало ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО с положителен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 297 901,66 лева, с полагащ се корпоративен данък в размер на 29 790,17 лева. С РА за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. по ЗКПО е увеличен финансовият резултат на дружеството на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО със сумата от 7 200 лева (разходи, несвързани с дейността по фактури, издадени от „ТИРИЗИС“ ЕООД), отказано е пренасяне на данъчна загуба в размер на 108 361,30 лева, в резултат на което е определен положителен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 413 462,96 лева, определен е дължим корпоративен данък в размер на 41 346,30 лева, след приспадане на внесения от дружеството корпоративен данък в размер на 29 790,17 лева е определен резултат за периода корпоративен данък за довносяне в размер на 11 556,13 лева. С РА за невнесените от дружеството авансови вноски е определена лихва на основание чл. 89, ал. 2, т. 2 от ЗКПО върху 75% от декларирания корпоративен данък за периода от 16 април до 31 декември 2021 г. на основание чл. 89, ал. 5 от ЗКПО в размер на 1 613,62 лева. За невнесения допълнително определен с РА корпоративен данък в размер на 11 556,13 лева е начислена лихва за просрочие, която заедно с определената лихва за невнесените в срок авансови вноски е определена в общ размер на 4 623,23 лева.

С РАПРА след отразяване на платена от дружеството сума в размер на 1 400 лева е определен корпоративен данък за довносяне за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. в размер на 10 156,15 лева и съответните лихви за забава в размер на 4 267,61 лева.

РА е потвърден с решението на Директор на Дирекция ОДОП С. в тази част.

За данъчен период 01.12.2021 г. – 31.12.2021 г. от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е подадена СД с резултат ДДС за внасяне в размер на 1 289,90 лева. С РА за данъчен период 01.12.2021 г. – 31.12.2021 г. на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС е намален данъчният кредит (деклариран от дружеството) за периода със сумата от 8 600 лева,

определен е резултат ДДС за внасяне в размер на 9 889,90 лева. Констатациите на органите по приходите са, че „КЕСЕКЕДА“ ЕООД притежава кредитно известие № 32/30.11.2021 г., отговарящо на изискванията на чл. 115 от ЗДДС с данъчна основа 243 000 лева и ДДС в размер на 48 600 лева, което поради техническа грешка е отразено от дружеството със стойност на ДДС 40 000 лева вместо 48 600 лева. Органите по приходите са установили, че кредитното известие е включено в месеца, следващ месеца на издаването му, за което на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е определена лихва в размер на 355,58 лева. За невнесения допълнително определен ДДС е начислена лихва за забава, като заедно с определената лихва за по-късно включено КИ начислената лихва е в общ размер на 2 939,04 лева.

Съгласно РАПРА след отразяване на платена от дружеството сума в размер на 8 600 лева за периода не е налице ДДС за довносяне за данъчен период 01.12.2021 г. – 31.12.2021 г., определени са лихви за забава в размер на 355,58 лева.

РА е потвърден с решението на Директор на Дирекция ОДОП С. в тази част.

За данъчен период 01.04.2023 г. – 30.04.2023 г. от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е подадена СД с деклариран ДДС за внасяне в размер на 964,44 лева. С РА на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС за дублирани фактура № [ЕГН] от 21.02.2023 г., издадена от „Енес 2010“ ЕООД и фактура № [ЕГН] от 06.01.2023 г., издадена от „Иновейшън Фарма“ ЕООД на дружеството е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 849,40 лева, резултатът за периода е определен на ДДС за внасяне в размер на 6 813,84 лева, определни са съответните лихви за забава.

РА в тази част е изменен с решението на Директора на Дирекция ОДОП С.. Основните констатации са, че при извършената проверка е установено, че „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е включило фактура № [ЕГН] от 21.02.2023 г., издадена от „Енес 2010“ ЕООД, със знак „минус“ през данъчен период м.07.2023 г., т.е. дружеството е коригирало неправомерно ползвания данъчен кредит по тази фактура в размер на 4 441,20 лева, поради което се дължи лихва за неправомерно ползвания данъчен кредит за периода 15.05.2023 г. до 15.08.2023 г., която възлиза на 140,66 лева. Предвид установените обстоятелства задълженията за ДДС за данъчен период м.04.2023 г. са изменени в частта на главницата и лихвите, като резултатът от периода е определен на ДДС за внасяне в размер на 2 372,64 лева и са определени съответните лихви за забава в размер на 229,62 лева.

За данъчен период 01.08.2023 г. – 31.08.2023 г. от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е подадена СД с деклариран ДДС за внасяне в размер на 131 819,24 лева. Съгласно констатациите на органите по приходите след приспадане на внесената от ревизираното лице сума остатъкът за плащане от декларирания от Дружеството ДДС за внасяне е в размер на 129 430,85 лева, за невнасяне на който в срок с РА са начислени лихви за забава в размер на 15 255,23 лева.

РА е потвърден с решението на Директор на Дирекция ОДОП С. в тази част.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу издадения на дружеството ревизионен акт в части, потвърдени и изменени от Директора на Дирекция ОДОП С., от лице с надлежна легитимация, след изчерпване на фазата на административния контрол. Решението е издадено от Директора на Дирекция ОДОП С. и в рамките на преклузивния срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Жалбата отговаря на изискванията на чл. 149 от ДОПК и като

такава е процесуално допустима за разглеждане по същество.

Оспореният ревизионен акт е валиден, издаден от компетентни органи, след провеждане на ревизионно производство, възложено от оправомощен за това орган по приходите (Заповед № РД-01-623/22.06.2023 г. на Директора на ТД на НАП С. на л. 20 от делото), при спазване на съответните процедурни правила. Ревизионният акт, видно от материалите по административната преписка, е подписан с квалифицирани електронни подписи по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ. Електронният подпис е приравнен на саморъчен съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ. Съгласно чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните. Удостоверението за електронен подпис е законово признато за еквивалент на саморъчен подпис за лицата, които притежават такова удостоверение. От представените по делото удостоверения е видно, че подписите са положени от съответните лица, в периода на срока на действие на притежаваните от тях удостоверения за електронен подпис. В тази връзка се установява, че оспореният ревизионен акт е подписан с електронен подпис от лицата, посочени като негови издатели, с КЕП и в периода на действие на удостоверението. Процедурата по издаване на РА е съобразена с приложимите за случая процесуални норми на ДОПК и съдът не намира при провеждането ѝ да са извършени процесуални нарушения, засягащи законосъобразността на ревизионния акт. С ревизионния акт са определени допълнителни задължения по ЗКПО, ЗДДС и лихви за забава за периодите и на лицето, на което е възложена ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа изложение на фактическите и правните основания за постановяването му, с извършено позоваване на изготвения ревизионен доклад. Изложение на фактическите основания за установяване на процесните задължения се съдържа в ревизионния доклад, който е неразделна част от РА (чл. 120, ал. 2 от ДОПК), а съгласно константната съдебна практика мотивите на РД, когато са възприети от компетентните органи, се явяват и такива на приключващия ревизията акт. На задълженото лице е била предоставена достатъчна възможност да представи изисканите му документи и сведения в хода на извършваната му ревизия, същото е било редовно уведомявано както за откриването на ревизионното производство, така и за всички последващи действия на органите по приходите, а също и за исканите от тях доказателства от значение за установяване размера на публичните му задължения. В хода на ревизията органите по приходите са попълнили преписката с необходимите, според тях, доказателства, на база на които е извършена проверка на релевантните за облагането на оспорващото дружество обстоятелства. Извършените въз основа на тези доказателства фактически констатации и направените правни изводи са предмет на преценка при проверката за материалната законосъобразност на РА, и ще бъдат обсъдени по-долу в настоящото решение. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в хода на административното производство по издаване и оспорване по административен ред на процесния

ревизионен акт.

При така изложената фактическа обстановка съдът формира и своите правни изводи. На основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество, производството по обжалване на РА не е контролно-отменително, а е процес по същество, поради което съдът следва да реши, с оглед на събраните по делото доказателства, дали се дължи данък и в какъв размер.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В хода на ревизионното производство органите по приходите са установили, че основната дейност на дружеството е извършване на услуги в областта на интериорния дизайн, търговия с корнизи, тапети, мебели, платове за пердета, тапициране, дизайн и монтаж, посочени са обектите, в които дружеството осъществява икономическата си дейност. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 29.10.2018 г. по избор, независимо от облагаемия оборот. Установено е, че дружеството през ревизирания период има назначени 10 лица на трудови договори. Посочени са и извършените на дружеството предходни ревизии.

Относно допълнително определени задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчен период 2021 г.

Както бе посочено и по-горе, „КЕСЕКЕДА“ ЕООД в подадената декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г. е приспаднало по реда на чл. 71 от ЗКПО данъчна загуба в размер на 108 361,30 лева. В хода на ревизионното производство при извършена от органите по приходите проверка на декларираните от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД резултати по ЗКПО за предходните 5 години е установено, че дружеството няма формирани данъчни загуби, които да приспада по реда на чл. 70 и сл. от ЗКПО, а именно за 2016 г. е подадена декларация с нулеви приходи и разходи, за 2017 г. не е подадена декларация, за 2018 г. е деклариран положителен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 8 219,23 лева, за 2019 г. е деклариран положителен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 56 639,54 лева, за 2020 г. е деклариран положителен данъчен финансов резултат данъчна печалба в размер на 56 949,61 лева. От „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е изискана справка за пренасяне на данъчните загуби, която не е представена, дружеството декларира, че посочената загуба в размер на 108 361,30 лева е техническа грешка. Във връзка с посочените констатации е формулиран извод, че сумата в размер на 108 361,30 лева не следва да бъде посочвана в намаление на финансовия резултат за 2021 г. В потвърдителното решение на Директора на Дирекция ОДОП С. са възприети изводите на органите по приходите, посочено е, че жалбоподателят е реализирал счетоводни загуби през 2019 г. и 2020 г. и данъчни печалби за периодите от 2018 г. до 2020 г., за 2017 г. не е подадена годишна данъчна декларация, за 2016 г. съгласно декларацията „КЕСЕКЕДА“ ЕООД не е извършвало дейност. Изложени са съображения, че на пренасяне подлежи единствено данъчната загуба, която се отразява в ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния

данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. С оглед посоченото Директорът на Дирекция ОДОП С. е формулирал извод, че приспадането на данъчна загуба, която не е формирана в предходния 5-годишен срок, е в нарушение на разпоредбите на ЗКПО и в този смисъл законосъобразно органите по приходите са отказали извършеното приспадане на данъчна загуба в размер на 108 361,30 лева в ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2021 г.

Настоящият съдебен състав счита, че в тази част обжалваният РА е правилен и законосъобразен, поради което жалбата се явява неоснователна и като такава следва да е отхвърли. Редът за пренасяне на данъчната загуба е регламентиран с чл. 70 - чл. 74 от ЗКПО. Данъчно задължените лица, подлежащи на облагане с корпоративен данък, имат право да пренасят данъчна загуба, формирана по реда на част втора от ЗКПО. Когато данъчно задължено лице е избрало да пренася данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години (чл. 70, ал. 1 от ЗКПО). Правото на избор за пренасяне на данъчната загуба може да се упражнява от лицата, през първата година, през която лицата са формирали положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба (чл. 70, ал. 2 от ЗКПО). Съгласно чл. 18, ал. 1 от ЗКПО данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон. Данъчна загуба е отрицателният данъчен финансов резултат (чл. 18, ал. 3 от ЗКПО), получен чрез преобразуване на счетоводния финансов резултат с данъчните постоянни разлики, данъчните временни разлики и сумите, предвидени в ЗКПО. Доколкото в конкретния случай е установено, че дружеството не е декларирало данъчна загуба по смисъла на ЗКПО за предходните 5 години в посочения в ГДД за 2021 г. размер, съдът намира, че правилно органите по приходите, което е потвърдено и от Директора на Дирекция ОДОП С., са отказали пренасяне на данъчна загуба в размер на процесната сума. Както в хода на ревизионното производство, така и в хода на съдебното производство от жалбоподателя не са представени доказателства, които, чрез пълно и главно насрещно доказване, да оборват констатациите на органите по приходите. Възраженията на дружеството съдът намира за неоснователни, тъй като не се подкрепят от доказателствата и не намират законова опора. С оглед установяване на наличие на данъчна загуба, която да бъде пренасяна или приспадната при пренасянето през следващите отчетни периоди, органите по приходите са проследили декларираните от дружеството данни. Установено е, че данъчна загуба, която да се пренася и приспада, не е декларирана. В случая за посочените отчетни периоди от 2016 г. до 2020 г. няма извършвани корекции на декларираните данни и установяване на нови задължения/резултати. При анализ на данните е установено, че дружеството е декларирало отрицателен счетоводен финансов резултат (счетоводна загуба) за 2019 г. и 2020 г. преди преобразуването за данъчни цели, като след извършеното преобразуване не е налице данъчна загуба, а данъчна печалба. Не е налице данъчна загуба, която да се пренася и приспада през следващи отчетни периоди по реда на чл. 70 и сл. от ЗКПО, тъй като, както бе посочено и по-горе, на пренасяне подлежи единствено данъчна

загуба, която представлява отрицателният данъчен финансов резултат (чл. 18, ал. 3 от ЗКПО), получен чрез преобразуване на счетоводния финансов резултат с данъчните постоянни разлики, данъчните временни разлики и сумите, предвидени в ЗКПО, какъвто не се установява в конкретния случай за релевантните периоди. Последица от установената липса на данъчна загуба за пренасяне, в хипотеза като настоящата, е и начинът на определяне на задължението на дружеството за корпоративен данък, който съдът приема за правилен, в съответствие с приложимата правна рамка и установените в ревизионното производство факти и обстоятелства.

На основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО с РА е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2021 г. с отразени разходи за наем в размер на 7 200,00 лева по фактури, издадени от „ТИРИЗИС“ ЕООД. Установено е, че недвижимият имот, отдаден по наем на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД, се използва за жилищни нужди. Между „КЕСЕКЕДА“ ЕООД и „ТИРИЗИС“ ЕООД е сключен договор за наем от 01.05.2020 г. с предмет отдаване под наем на апартамент № 5, находящ се в [населено място], [улица], разположен на трети жилищен етаж, състоящ се от коридор, дневна с кухня, четири стаи, три бани, пет тераси с обща площ 220 кв. м. Съгласно договора имотът ще се използва за жилищни нужди и се предава с обзавеждане срещу месечна цена в размер на 600 лева без ДДС. Органите по приходите са посочили, че в хода на предходното ревизионно производство на дружеството, завършило с РА № 2222102100345-091-001/08.12.2021 г., е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 480 лева по фактури, издадени от „ТИРИЗИС“ ЕООД на основание сключения договор за наем с мотиви, че процесният недвижим имот не се използва за икономическата дейност на дружеството. Установеното от органите по приходите и формулираните изводи не са оспорени от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД. Директорът на Дирекция ОДОП С. в потвърдителното решение е възприел изцяло изводите на органите по приходите относно отразените разходи за наем. Директорът на Дирекция ОДОП е посочил, че при извършена ревизия на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД по ЗДДС за периодите от м. 02.2021 г. до м. 04.2021 г., приключила с РА №Р-22002222001292-091-001 от 21.11.2022 г., е констатирано, че апартаментът се използва за жилищни нужди, което не е оспорено от жалбоподателя. При тези обстоятелства извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат на основание чл. 26, т. 1 от ЗКПО с отразените разходи за наем в общ размер на 7 200,00 лева е законосъобразно.

В случая относима се явява нормата на чл. 26, т. 1 от ЗКПО, която предвижда, че счетоводните разходи, които не са свързани с дейността, не се признават за данъчни цели. В конкретния случай органите по приходите са приели, че тази хипотеза е налице, тъй като в сключения договор за наем е посочено, че процесният недвижим имот ще се ползва като жилище. В разглеждания казус, въз основа на представените доказателства, е установено, че наетият апартамент се използва за жилищни нужди, поради което разходите, свързани с плащането на наемната цена за този апартамент, не могат да бъдат обвързани със стопанската дейност на жалбоподателя. Разходи, несвързани с дейността, са разходи, които данъчно задълженото

лице не може да докаже как се отнасят и как допринасят към осъществяваната от него стопанска дейност, т. е. не допринасят за реализирането на настояща или бъдеща икономическа изгода. Наведените доводи в жалбата, че процесният недвижим имот се ползва за шоу рум, не са подкрепени с надлежни доказателства, в този смисъл съдът намира същите за неоснователни. В случая при преценка на събраните в хода на ревизията доказателства е изграден извод за наличие на отрицателен факт – наетият обект и услугите във връзка с него не се ползват в икономическата дейност на ревизираното дружество. При наличните доказателства съдът намира тази констатация за обоснована и в съответствие с материалния закон. Доколкото за задълженото лице установяването на противното, а именно, че наетият имот е свързан с икономическата му дейност, е благоприятно обстоятелство, негова е тежестта да установи същото. От страна на жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства в подкрепа на твърдението му, че въпросният обект е бил ползван като шоу рум на дружеството, т.е., че наемането му е свързано с икономическата дейност. Едновременно с това, тези преобразувания са извършени от органите по приходите и въз основа на издаден на същото дружество РА по ЗДДС, влязъл в законна сила. В конкретния случай процесният договор за наем е бил обект на изследване в хода извършеното на дружеството ревизионно производство, завършило с РА № Р-22002222001292-091-001 от 21.11.2022 г., в който органите по приходите са отказали право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТИРИЗИС“ ЕООД на основание процесния договор за наем на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, като е формулиран извод, че процесният апартамент не се използва за икономическата дейност на дружеството, а се използва както е посочено в договора за жилищни нужди. РА не е оспорен от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД по отношение на процесните доставки и е влязъл в законна сила. Мотивите досежно облагането по ЗДДС на процесните доставки по сключения договор за наем са относими и към преобразуването на финансовия резултат, тъй като не се признават за данъчни цели разходи, несвързани с дейността. Поради всички изложени съображения настоящият състав намира, че разходите, представляващи данъчните основи на тези фактури, са разходи, които не са свързани с дейността на дружеството. Налице е основанието за увеличение на финансовия резултат на дружеството със спорните суми, представляващи общият размер на данъчните основи на фактурите, издадени от „ТИРИЗИС“ ЕООД на основание сключения договор за наем с ревизираното лице. Във връзка с изложеното съдът намира, че жалбата, в частта, касаеща увеличението на финансовия резултат за дружеството за 2021 г. във връзка с издадени от „ТИРИЗИС“ ЕООД фактури, е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Правилно и законосъобразно на основание чл. 85 от ЗКПО е начислена лихва върху 75% от декларирания корпоративен данък за 2021 г. на основание чл. 89, ал. 2, т. 2 от ЗКПО, като на основание чл. 89, ал. 5 от ЗКПО лихвата е изчислена за периода от 16.04.2021 г. до 31.12.2021 г.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на органите по приходите и решаващия орган относно допълнително определения на

дружеството корпоративен данък за 2021 г., съответно намира за неоснователни оплакванията на оспорващото дружество, които са лишени и от всякаква конкретика. Съдът намира, че издаденият ревизионен акт в тази част е законосъобразен.

Относно данъчен период 01.12.2021 г. – 31.12.2021 г.

Органите по приходите са установили, че кредитно известие № 32 от 30.11.2021 г., издадено от „ПУЕРТА ВЕРДЕ“ ЕООД, е включено от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД в дневника за покупки за данъчен период м. 12.2021 г. с данъчна основа в размер на 200 000,00 лева и ДДС в размер на 40 000,00 лева. При извършена проверка в информационната система на НАП е констатирано, че „ПУЕРТА ВЕРДЕ“ ЕООД е включило същото кредитно известие с данъчна основа в размер на 243 000,00 лева и ДДС в размер на 48 600,00 лева. В хода на ревизионното производство е установено, че „КЕСЕКЕДА“ ЕООД разполага с кредитното известие, което отговаря на изискванията на чл. 115 от ЗДДС, с данъчна основа и ДДС, посочени от „ПУЕРТА ВЕРДЕ“ ЕООД. Констатирано е, че е налице техническа грешка, която не е коригирана от ревизираното лице и на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС ползваният данъчен кредит за м. 12.2021 г. е намален със сумата в размер на 8 600,00 лева. Посочено е, че на основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС всяко регистрирано лице е длъжно да отрази получените кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. В случая кредитното известие е включено в месеца, следващ месена на издаване, във връзка с което са начислени лихви на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в размер на 355,58 лева. Възприемайки изцяло констатациите и мотивите на органите по приходите Директорът на Дирекция ОДОП С. е формулирал извод, че законосъобразно са определени допълнителни задължения за ДДС в размер на 8 600,00 лева за данъчен период м. 12.2021 г. и са начислени лихви в размер на 355,88 лева във връзка с отразяване на кредитното известие през м. 12.2021 г.

Конкретни аргументи относно установените задължения по ЗДДС за данъчен период м.12.2021 г. във връзка с неотразеното от ревизираното лице кредитно известие в пълен размер не се излагат от жалбоподателя, но, тъй като с жалбата се иска отмяна на РА в тази част, това налага произнасяне от страна на съда и по тази констатация. В конкретния случай не е предмет на спор между страните, че от доставчика „ПУЕРТА ВЕРДЕ“ ЕООД е издадено кредитно известие № 32 от 30.11.2021 г. с данъчна основа 243 000 лева и ДДС в размер на 48 600 лева, не е предмет на спор, че същото съдържа изискуемите реквизити съгласно ЗДДС, не е предмет на спор, че КИ е включено от доставчика в отчетните регистри по ЗДДС с посочените данъчна основа и ДДС, не е предмет на спор, че КИ е получено от ревизираното лице, както и не е предмет на спор, че същото е включено в отчетните регистри на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД за данъчен период м.12.2021 г. със стойности данъчна основа 200 000 лева и ДДС 40 000 лева. Предвид това при ревизията е извършено намаление на декларирания от ревизираното лице данъчен кредит за периода с разликата до пълната стойност на ДДС по процесното КИ. Съгласно чл. 78, ал. 1 от ЗДДС регистрираното лице е длъжно да коригира

размера на ползвания данъчен кредит при изменение на данъчната основа или при разваляне на доставката, както и при промяна на вида на доставката. Регистрирано лице – получател по доставка е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит и при намаляване на данъчната основа и начислен данък на доставка по чл. 126а. Ал. 3 на същия член предвижда, че корекцията по ал. 2, изречение първо се извършва в данъчния период, през който е възникнало съответното обстоятелство, с отразяването на документа по чл. 115 или на анулирания документ по чл. 116 в дневника за покупките и в справка-декларацията за съответния данъчен период. Корекцията по ал. 2, изречение второ се извършва за данъчния период на получаване на кредитно известие, издадено от доставчика по чл. 126б, ал. 1. В този смисъл оспорващото дружество е следвало да отрази в отчетните си регистри – дневника за покупки КИ със стойностите, посочени в същото. Няма данни и не се твърди наличие на спор между двете страни по доставката във връзка с издаденото кредитно известие. По изложените съображения правилно органите по приходите са извършили корекция на резултата за периода. Нормата на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС гласи, че независимо от ал. 4 регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. В този смисъл правилно са начислени и съответните лихви на основание чл. 124, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

С РА на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит през данъчен период м. 04.2023 г. в размер на 5 849,40 лева по фактура № [ЕГН] от 21.02.2023 г., издадена от „Енес 2010“ ЕООД и фактура № [ЕГН] от 06.01.2023 г., издадена от „Иновейшън Фарма“ ЕООД. Констатациите на органите по приходите в РА са, че фактурите са дублирани, т.е. данъчният кредит по фактурите е ползван два пъти, във връзка с което на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС с РА за двете дублирани фактури е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 849,40 лева. При извършена проверка от Директора на Дирекция ОДОП С. е установено, че „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е включило фактура № [ЕГН] от 21.02.2023 г., издадена от „Енес 2010“ ЕООД, със знак „минус“ през данъчен период м. 07.2023 г., т.е. дружеството е коригирало неправомерно ползвания данъчен кредит по тази фактура в размер на 4 441,20 лева, поради което се дължи лихва за неправомерно ползвания данъчен кредит за периода 15.05.2023 г. до 15.08.2023 г., която възлиза на 140,66 лева. Предвид установените обстоятелства задълженията за ДДС за данъчен период м.04.2023 г. са изменени в частта на главницата и лихвите, като резултатът от периода е определен на ДДС за внасяне в размер на 2 372,64 лева и са определени съответните лихви за забава в размер на 229,62 лева.

Съдът намира, че ревизионният акт е правилен и обоснован в тази част. „КЕСЕКЕДА“ ЕООД не е направило конкретни възражения, в жалбата не са изложени защитни доводи и в рамките на осъществената проверка съдът не намира нарушения, водещи до отмяна на акта. Безспорна е (не се опровергава) констатацията за дублиране/включване два пъти в дневника за покупки за различни данъчни периоди) на фактура № [ЕГН] от 06.01.2023 г.,

издадена от „Иновейшън Фарма“ ЕООД. От жалбоподателя не извършена корекция на декларираните данни във връзка с процесната фактура. По този начин неправомерно два пъти е ползвано право на приспадане на данъчен кредит по процесната фактура. Условието и редът за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит са посочени в глава седма от ЗДДС. На основание чл. 69, ал. 1 от ЗДДС регистрирано лице има право да приспадне начисления данък за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от него облагаеми доставки. Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС за да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател, същото следва да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред. Съгласно чл. 72, ал. 1 от ЗДДС ревизираното лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право или в едни от следващите 12 данъчни периоди, т. е. съгласно горепосочените разпоредби лицето има право на приспадане на данъчен кредит по доставки с право на данъчен кредит еднократно, в този смисъл правилно и законосъобразно на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по дублираната фактура № [ЕГН] от 06.01.2023 г., издадена от „Иновейшън Фарма“ ЕООД. Съдът счита, че РА следва да се приеме за законосъобразен в частта на непризнатото право на данъчен кредит в размер на 1 408,20 лева във връзка с дублираната фактура № [ЕГН] от 06.01.2023 г., издадена от „Иновейшън Фарма“ ЕООД, за която е установено, че през ревизираните периоди ревизираното лице е упражнило повече от един път право на данъчен кредит. Решаващият орган е констатирал, че ревизираното лице само е коригирало упражненото право на данъчен кредит чрез отразяване със знак минус на данъчната основа и данъка по фактурата, издадена от „Енес 2010“ ЕООД в дневника си за покупки за м.07.2023 г. и е счел, че във връзка с доставката по тази фактура ревизираното лице дължи единствено лихва за забава от датата на неправомерно упражненото право на данъчен кредит до датата на извършената от него корекция. В този смисъл правилно и законосъобразно е прието от Директора на Дирекция ОДОП С., че във връзка с фактура № [ЕГН] от 21.02.2023 г., издадена от „Енес 2010“ ЕООД, ревизираното лице дължи лихва за забава от датата на неправомерно упражненото право на приспадане на данъчен кредит до датата на извършената от него корекция.

От „КЕСЕКЕДА“ ЕООД за данъчен период м.08.2023 г. е деклариран резултат ДДС за внасяне в размер на 131 819.24 лева, от които са внесени 2 388,39 лева, т.е. установен е остатък за внасяне в размер на 129 430,85 лева. С РА не е променен декларираният от дружеството ДДС за внасяне, поради невнасяне на декларирания ДДС за внасяне в срок с РА са начислени лихви за забава на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ в размер на 15 255,23 лева. Директорът на Дирекция ОДОП е потвърдил РА в посочената част, като е възприел, че за неплатените в законоустановените

срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон (чл. 175, ал. 1 от ДОПК). Посочил е, че, когато е налице резултат за периода данък за внасяне регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на НАП в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период, а именно до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. Лихвата е акцесорно вземане, следващо винаги главницата, дължима по силата на съответния материален закон. Законната лихва, уредената в чл. 86 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) е тази, която не е уговорена, но която произтича по силата на закона. Между законните лихви най-важно място заема мораторната (закъснителната) лихва. Последната е право на кредитора да получи обезщетение за забавеното плащане в пари. Този тип лихва обхваща периода от деня на забавата на длъжника до деня на плащането. В тази връзка Директорът на Дирекция ОДОП е формулирал извод, че законосъобразно върху декларираното от ревизираното лице, но невнесено задължение за ДДС за м. 08.2023 г. е начислена лихва в размер на 15 255,23 лева.

Съдът намира, че РА в тази част е законосъобразен. Установява се и не се оспорва от „КЕСЕКЕДА“ ЕООД, че за данъчен период м.08.2023 г. дружеството е декларирало ДДС за внасяне в размер на 131 819,24 лева, който безспорно се установява и не се оспорва, че не е внесен. Съгласно чл. 88, ал. 1 от ЗДДС резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през този данъчен период. Съгласно чл. 88, ал. 2 от ЗДДС когато начисленият данък превишава данъчния кредит, разликата представлява резултат за периода - данък за внасяне. Безспорно е установено от органите по приходите, както бе посочено и по-горе, че в конкретния случай за данъчен период м.08.2023 г. „КЕСЕКЕДА“ ЕООД е декларирало резултат ДДС за внасяне в посочения по-горе размер. Разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДДС предвижда, че, когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период. Съгласно чл. 125, ал. 5 от ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. В конкретния случай декларираният резултат ДДС за внасяне не е внесен от дружеството в пълен размер в посочения нормативно регламентиран срок. Дружеството не твърди и не доказва, че е заплатило ДДС в предвидения от закона срок (чл. 89, ал. 1 от ЗДДС). Съгласно чл. 175, ал. 1 от ДОПК за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон. В този смисъл в конкретния случай правилно и законосъобразно органите по приходите са определили лихва за невнесения деклариран от самото лице ДДС за внасяне. В конкретния случай изложените в жалбата съображения са неотносими относно начислената лихва с РА за

данъчен период м.08.2023 г., доколкото начислените лихви не са в резултат на отказано или неправомерно ползване на приспадане на данъчен кредит, а следват от декларирания от самото ревизирано лице ДДС за внасяне за процесния период. Твърдението, че е допусната грешка, също не може да се сподели, доколкото няма данни и не се представят доказателства дружеството да е уведомило органите по приходите в хода на ревизионното производство и да е поискало изменение на резултата за процесния данъчен период. Изложените в жалбата доводи са относими към определените лихви за периодите на ползване на право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от дружествата „Неви ексим“ ЕООД и „Холден ДСВ 2022“ ЕООД, които не са оспорени от дружеството и по отношение на тези данъчни периоди РА е влязъл в законна сила. В този смисъл неотнормено е и обстоятелството, че с решение № 14379 от 25.04.2025 г., постановено по адм.д. № 9081 по описа на АССГ, невлязло в сила, е отменен издаденият на дружеството РА относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от процесните доставчици, за данъчен период м.09.2023 г. Отделен е въпросът доколко е налице възникнало право на дружеството да ползва право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури през данъчен период м.09.2023 г. с оглед ограничението на чл. 72, ал. 2 от ЗДДС, съгласно който регистрирано по този закон лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите 12 данъчни периода, но тъй като процесният данъчен период не е предмет на проверка с ревизионното производство, завършило със сега оспорения РА, съдът на следва да се произнася по този въпрос. Ето защо, съдът намира изводите на приходната администрация, потвърдени и от Директора на Дирекция ОДОП С., в тази насока за правилни и законосъобразни. На основание чл. 1, ал. 1 от ЗЛДТДПДВ правилно и законосъобразно са начислени лихви с оспорения РА в размер на 15 255,23 лева върху декларирания от дружеството и невнесен ДДС за внасяне за данъчен период м. 08.2023г до датата на издаване на РА.

При служебната проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 3 от ДОПК органи по приходите и при спазване на установената форма по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. Липсват данни за допуснати в хода на ревизионното производство съществени процесуални нарушения. По гореизложените съображения съдът намира, че издаденият ревизионен акт в оспорените части е законосъобразен, издаден в съответствие с материалните и процесуалния данъчен закон.

При този изход на спора основателна съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК се явява своевременно заявената претенция на ответника, чрез процесуалния му представител, за присъждане на разноски, които в конкретния случай съобразно материалния интерес по делото съдът определя в размер на 3 984 (три хиляди деветстотин осемдесет и четири) лева.

Водим от горното Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] (офис К.), представлявано от С. А. К., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221024000068-091-001 от 23.07.2024 г., попраен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт (РАПРА) № П-22221024146801-003-001 от 19.08.2024 г., издадени от М. А. К. - Н., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Г. С. Б., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, потвърден и изменен с решение на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. (Дирекция ОДОП С.) при Централно управление на Национална агенция за приходите № 1417 от 24.10.2024 г., в оспорените части, с които на „КЕСЕКЕДА“ ЕООД са определени допълнителни задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчен период 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. и съответните лихви за забава, допълнителни задължения за ДДС по ЗДДС за данъчен период м. 12.2021 г. и м. 04.2023 г. и съответните лихви за забава и допълнителни задължения за лихви за забава за невнесен ДДС за данъчен период м.08.2023 г.

ОСЪЖДА „КЕСЕКЕДА“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], [жилищен адрес] (офис К.), представлявано от С. А. К., да заплати на Национална агенция за приходите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 984 (три хиляди деветстотин осемдесет и четири) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

С

Ъдия: